

Sygn. akt I C 1843/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Zaporowska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa B. C.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki B. C. kwotę 2 521,82 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia jeden 82/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1 530, 50 zł za okres od dnia 7 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 991,32 zł za okres od dnia 19 września 2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 994 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt cztery) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 600 zł tytułem zastępstwa procesowego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 415,15 zł (czterysta piętnaście 15/100) tytułem kosztów procesu tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt: I C 1843/16

UZASADNIENIE

Powódka B. C. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1530,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 marca 2015r. do dnia zapłaty. Powódka wniosła ponadto o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, o ile nie zostanie złożony spis kosztów.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2017r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 991,32 zł, domagając się tym samym zasądzenia od pozwanego kwoty 2521,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1530,50 zł od dnia 7 marca 2015r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 991,32 zł od dnia doręczenia pozwanemu pisma z rozszerzeniem powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie stanowiącego własność poszkodowanej pojazdu marki V. (...) w wyniku kolizji z dnia 4 lutego 2015r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel, na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji, wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 883,55 zł. Powódka zleciła wykonanie prywatnej opinii rzeczoznawcy, której koszt wyniósł 630,50 zł.

Pozwany (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce kwotę 883,55 zł tytułem odszkodowania. Pozwany podał, iż wysokość dotychczas wypłaconego odszkodowania jest odpowiednia, została ustalona prawidłowo i uwzględnia rzeczywiste i niezawyżone koszty naprawy pojazdu. Zakwestionował ponadto zasadność zwrotu kosztów poniesionych przez powoda w związku ze sporządzeniem prywatnej kalkulacji naprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 lutego 2015r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został stanowiącego własność powódki pojazd marki V. (...) nr rej. (...).

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(okoliczność bezsporne; ponadto: polisa k. 41 – 43, zeznania świadka R. C. k. 53 – 53v., zeznania powódki k. 53v.).

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce tytułem odszkodowania kwotę 883,55 zł.

(okoliczność bezsporne, ponadto: zeznania świadka R. C. k. 53 – 53v., akta szkody nr 586132).

Powódka zleciła sporządzenie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy pojazdu. Koszt opinii wyniósł

(dowód: opinia wraz z kalkulacją k. 11 – 18, faktura k. 19).

W toku postępowania dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego na okoliczność ustalenia wartości szkody w pojeździe powoda oraz kosztów naprawy pojazdu koniecznych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Biegły, przy zastosowaniu ogólnoeuropejskiego systemu kalkulacyjnego A., z zastosowaniem cen części zamiennych z dnia szkody, ustalił, iż koszt naprawy pojazdu powódki wynosi 2774,87 zł.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego K. G. k. 62 – 66, opinia uzupełniająca k. 97).

Pismem z dnia 10 września 2015r. powódka wezwała pozwanego do dopłaty z tytułu odszkodowania, jednakże pozwany odmówił spełnienia świadczenia.

(dowód: wezwanie k. 20, pismo k. 21).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda, w jego ostatecznym kształcie, należało uwzględnić w całości.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony oraz aktach szkody nr 586132, których prawdziwości nie zakwestionowano oraz na opiniach biegłego z zakresu techniki samochodowej K. G..

Podstawę odpowiedzialności sprawcy kolizji stanowi przepis art. 436 § 2 k.c., w świetle którego w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą żądać odszkodowania na zasadach ogólnych. Za szkodę odpowiada więc ten, komu można przypisać winę (art. 415 k.c.).

W rozpoznawanej sprawie pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za szkodę powstałą w dniu 4 lutego 2015r. co do zasady, stąd też jego odpowiedzialność za szkodę w pojeździe powoda, w myśl przepisów art. 805 § 1 k.c. i 822 § 1 k.c. nie może budzić wątpliwości.

Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się w zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. - na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody oraz, zgodnie z wyborem poszkodowanego, przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalania wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

W realiach przedmiotowej sprawy rozstrzygnięcia wymagało jedynie ustalenie, czy wypłacone powódce odszkodowanie rzeczywiście odpowiada wartości poniesionej szkody.

W związku z powyższym należało zasięgnąć wiadomości specjalnych, toteż Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej K. G.. Biegły sporządził opinię zgodnie z określoną tezą dowodową, posługując się powszechnie uznawaną metodą i programem kosztorysowym. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna, oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Przedmiotowa opinia była kwestionowana przez pozwanego w kwestii części zamiennych, użytych przez biegłego w wykonanej kalkulacji i sposobu wyliczenia ich wartości, jak też wysokości stawki za naprawę pojazdu. Biegły w opinii uzupełniającej ustosunkował się do złożonych zastrzeżeń. Wskazał, że zastosowana w kalkulacji część zestaw naprawczy zderzaka tylnego dotyczy prawidłowo zestawu do montażu zderzaka tylnego, którego brakuje w systemie A.. Odnośnie zaś wartości roboczogodziny biegły wskazał, iż została ona ustalona na podstawie danych uzyskanych z warsztatów nieautoryzowanych oraz autoryzowanych. Z uwagi na brak rachunków za naprawę pojazdu zasadnym było zdaniem biegłego ustalenie średniej dla wszystkich warsztatów.

Mając na uwadze prawidłowość sporządzonej opinii i wysoki stopień profesjonalizmu biegłego, Sąd przyjął jego ustalenia za własne i ustalił, że całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu określony został na kwotę 2774,87 zł. Ponieważ pozwany dotychczas wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 883,55 zł, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi 1891,32 zł.

Bez wątplenia powódce należała się również kwota 630,50 zł jako wydatek poniesiony w związku ze zleceniem rzeczoznawcy sporządzenia wyceny kosztów naprawy pojazdu. Trzeba bowiem wskazać, że ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego kwotą tą znacznie zaniżał. Powódka miała zatem podstawy, by skorzystać z pomocy fachowca w celu wykazania słuszności swego stanowiska i nakłonienia pozwanego do rewizji swego stanowiska przed skierowaniem sprawy do Sądu. W doktrynie i orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że koszty i wydatki poniesione w związku ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę mogą być uznane za jedną z postaci szkody rzeczywistej. W piśmiennictwie podkreśla się, że pojęcie szkody obejmuje w szczególności wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę. Uzasadnienie objęcia wydatków i kosztów pojęciem szkody, według stanowiska doktryny, wynika z obowiązującej na gruncie prawa polskiego koncepcji szkody różnicowej, zgodnie z którą szkodę

stanowi różnica między stanem majątku poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Wydatki zmierzające do ograniczenia lub wyłączenia szkody, byleby były celowe i wystarczająco uzasadnione, stanowią stratę, o której mowa w art. 361 § 2 k.c., gdyż prowadzą do zmniejszenia aktywów albo zwiększenia pasywów. Stąd zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r. odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (zob. uchwała SN z 18 maja 2004 r. III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117). Podobny pogląd reprezentowano także w starszym orzecznictwie (zob. wyrok SN z 2 września 1975 r. I CR 505/75 Lex Polonica nr 319344).

Mając zatem na uwadze powyższe, na podstawie art. 805 kc i nast., 817 kc oraz na podstawie art. 481 kc i art. 361 kc na rzecz powódki należało zasądzić kwotę 2521,82 zł (pkt I wyroku).

Zgodnie z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, jednakże bezsporna część świadczenia ubezpieczyciel winien wypłacić w terminie 30-stodniowym (§ 2). Stosownie zaś do treści przepisu art. 481. § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze powyższe przepisy, o odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 kpc. (pkt II wyroku).

O kosztach sądowych orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 83 ust. 2 tejże ustawy i art. 98 k.p.c. Wydatki związane z opinią biegłego przekroczyły wysokość uiszczonych na ten cel zaliczek. Pozostała kwota 415,15 zł została tymczasowo wypłacona ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Olsztynie. Wobec wyniku procesu Sąd nakazał ściąganie wspomnianej kwoty od pozwanego, jak w pkt III wyroku.

SSR Joanna Bienkowska - Kolarz